

enkelt andre op paa Kvisten bort fra Familien, er ikke fornuftig, og naar Flertallet har villet den Fremgangsmaade til Livs, tror jeg, at det har handlet korrekt, men at forbyde Brugten af Kvistleiligheder, som ere Hjælp for andre Veiligheder, som Soveværelser, og navnlig at give det Forbud, som blev angrebet af det ærede Medlem fra Viborg (Klein), tror jeg er meget ufornuftigt, selv om der maatte mangle lidt i Hviden osv. Det vil sige som almindelig Regel. I gamle Dage var det saaledes under Laugsvæsenet, at Haandværksmestre ofte havde deres Svende og altid deres Børedrenge hjemme hos sig, og de benyttede da Kvistværelser, hvor de havde saadanne, til Soveværelser for dem, og i et tæt Rum, hvor der iøvrigt ikke kommer Træk og deslige, kan det være sundt at sove, helst naar det er kolde. At forbyde, at saadanne Værelser bruges i lignende Retning, som man den Gang gjorde, vilde være det Samme her i Kjøbenhavn, som i mangfoldige Tilfælde at forbyde Gjenindsførelsen af den gode gamle Skif, at Haandværksmestre havde deres Svende og Dreng eller i alt Fald deres Børedrenge og Kjøbmænd deres Kommiser hjemme hos sig; thi selv om man vil, at de skulle beholde dem nede i deres Veiligheder, kunne de ikke gøre det uden at maatte paa en Maade ødelægge Veiligheden eller betale en Leieafgift, som ikke er overkommelig. Altsaa Hovedbestyrelsen er vistnok rigtig, men som absolut Almenbestemmelse anser jeg den ikke for rigtig. En anden Bemærkning, jeg skal gøre, er med Hensyn til Vinduernes Form og Oplukningsmaade. I det Kapitel staar jeg bedrøvet overfor Flertallets Stilling. Jeg veed ikke, om det for er bragt paa Bane — saa er det i alt Fald forbigoget min Opmærksomhed — men alligevel er Sagen saa vigtig, at man ikke vil fortrøde, at jeg optager den og spørger Ministeren og Udvalget: har der foreligget eller foreligger der statistiske Oplysninger om, hvor mange Tjefstjæver der ere slaaede fordarvede eller ihjel ved den Fremgangsmaade, der vel nu ikke længer har Politiets Tilladelse, men desuagtet endnu benyttes i stort Omfang og ofte har været benyttet, at man for at faae Vinduene gjort rene hænger sig ud over Vinduskarmen og Gaden, indtil man ligger der, eller har man statistiske Oplysninger om et andet Forhold, nemlig at det ved den lette Oplukning af Vinduene foranlediges, at Børn, der leve uden Tilsyn, hvad de jo desværre ofte maa gjøre, dratte ud ad Vinduerne og slaa sig ihjel. Skulde nu Oplysninger om disse to af mig nævnte Forhold ikke foreligge, er det dog ikke for dristigt at sige, at Tilfælde af den Art ere, om jeg

ikke kan sige almindelige, saa dog sørgelig mange, saa mange, at det forekommer mig, at det maatte have opstrømmet Alles og ikke mindst den ærede Justitsministers Samvittighed, og det forekommer mig desuden, at det maatte have givet Gjenlyd i alt Fald i Udvalgets Betænkning, om ikke i dets Forslag, at det Spørgsmaal i og for sig i Udvalget, indbyrdes og med Ministeren har været grundig forhandlet, om der kunde gjøres Noget og hvad. Hvorfor kan man ikke gaa til det System, som andetsteds skal bruges med Hensyn til Vinduernes Oplukning ved Opfyldning og Nedfyldning ved Regler? Hvilke Hindringer er der for at kræve, at Vinduerne gennemgaaende skulle aabnes indad, eller hvilke Foranstaltninger bør der foretages ved en Bygnings Opførelse og ved de nuværende Bygninger for at forhindre, at Børn, naar de lades ene i Værelset, kunne, hvis de selv ville, komme til at kaste sig ud af Vinduet. Det forekommer mig, at Overveelse deraf og Foranstaltninger i den Retning høre hjemme i denne Sag. Det har undgaaet min Opmærksomhed, at det ærede Udvalg har givet os Veilighed til at sige indenfor dets Dør angaaende Behandlingen af dette Spørgsmaal. I alt Fald har jeg ikke opdaget, at der foreligger en Tøddel om, at man har tænkt paa, at der skulde være Forandring i den kjøbenhavnske Byggeslov i den Henseende, af hvilke Grunde haaber jeg vi faae at vide, om ikke nu ved denne Behandling, saa dog gennem de Overveelser, der mulig ville blive anstillede inden 3die Behandling. — Der er blevet nævnt Ordningen af Tilsynet med denne Lovs Gjennemførelse. Jeg skal ikke komme ind paa denne Ordning i og for sig. Det er jo et Spørgsmaal, der naturligvis bliver drøftet mellem den ærede Minister og det ærede Udvalg mellem 2den og 3die Behandling. Det kan nok tænkes koncentreret, og det er maaste rigtigt nok, men det skal dog være koncentreret saaledes, at i alt Fald sideordnede Inspektører have deres Distrikter, og de samles saa under Kontorets Chefs Ledelse, for at det Hele kan gaa efter nogenledes ensartede Regler, forsaavidt Forholdene ere de samme paa hvert Sted. Der er en Bemærkning i Udvalgets Betænkning, som jeg skal omtale. Udvalget vil have en Ordning, som ikke utilbørlig forsinkes Opfyldelsen af de Forordninger, som en Bygherre maa stille til Bygningsautoriteterne med Hensyn til Approbation af indleverede Planer, Tegninger og Deslige. Det forekommer mig, at det er fuldstændigt rigtigt og tidssvarende, at det hvidærede Flertal sigter paa at faae det nuværende Forhold forandret; thi det er, maaste uden at den